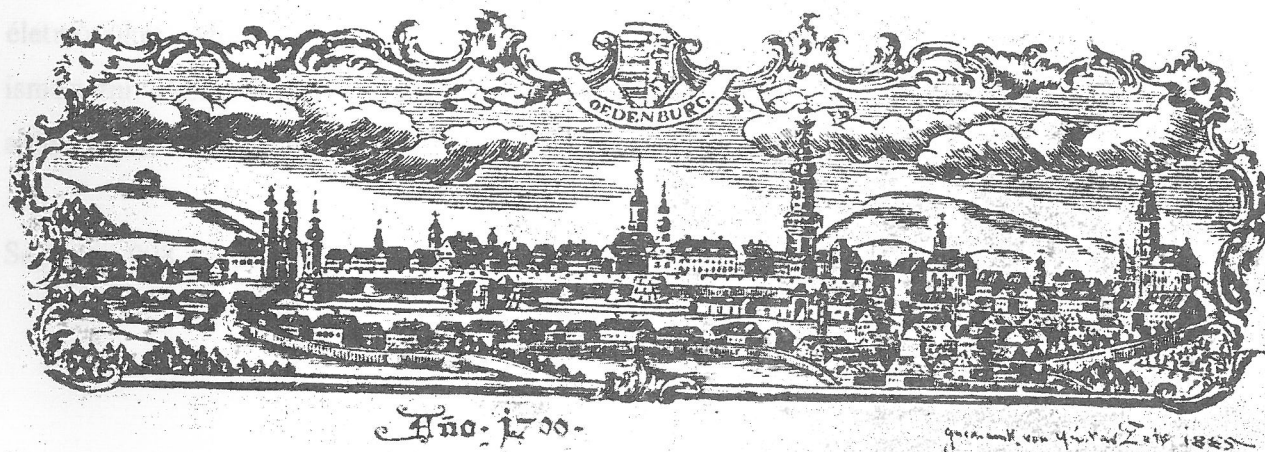

SOPRONI EGYETEM

Az 1998-ban tiszteletdiplomában részesült
erdőmérnökök rövid szakmai életrajza

Sopron
1998

BEVEZETŐ

Mindnyájan voltunk egyszer az Akadémián - énekelték elődeink és énekeljük mi is az ősi, selmeci diákéneket. Az Alma Materhez való vonzódás, az Alma Mater tisztelete nemzedékről nemzedékre száll át. Ez az érzelmi kapcsolat kétoldalú, mert nemcsak az Egyetem padjait elhagyó valétánsok tartják meg kitörölhetetlen emlékként a Sopronban eltöltött, életük talán legkedvesebb éveit, de az Alma Mater sem feledkezik meg az itt felnőtt nemzedékről.

Ennek egyik hagyományos megnyilvánulása, hogy minden évben a tanévnyitó ünnepségen tiszteletdiplomát nyújt át az élet szakmai és társadalmi viharait átélt idős kollégáknak. A munkában megfáradt, de meg nem öregedett kedves erdőmérnök kollégák 50 év után arany-, 60 év után gyémánt- és 65 év után vasoklevél tiszteletdiplomában részesülnek.

Az állami erdőgazdálkodás teljessé válása, a szervezeti felépítés folyamatos változásai, a kemény politikai és gazdasági diktatúra közepette kellett a szakmát féltő, friss diplomás, fiatal szakembereknek helytállni. És ezt megtették az 1948-ban végzett erdőmérnökök, tisztelet és köszönet jár nekik ezért. Az 1933-ban és 1938-ban valétálók élete és munkássága ma már élő történelem.

Az 1998-99-es tanév ünnepélyes megnyitásán nagy örömünkre egy vasoklevél, 6 gyémántoklevél és 26 aranyoklevél adományozására, illetve átadására kerülhet sor. Vannak, akik egészségi állapotuk miatt, sajnálatunkra, személyesen nem vehetik át megérdemelt tiszteletdiplomájukat.

Az Alma Mater tisztelettel fejet hajt idős gyermekei előtt és ezen az úton is megköszöni életművüket. Munkájukat, életüket követendő példaként a fiatal generációkkal meg kívánja ismertetni. Ennek jegyében adjuk közre kis kiadványunkat, szolgáljon mindenkinek támaszul, adjon erőt a mindennapi, ma sem problémamentes munkánkhoz.

Sopron, 1998. szeptember hó

Jó szerencsét!

Üdv az erdészek!

Dr. habil Varga Ferenc
intézetigazgató egyetemi tanár

Vasoklevél tiszteletdiplomában részesül

1. **Dr. Szeless István** (1910) gyémántokleveles erdőmérnök
Címe: A-8931 Grossreifling, Krippau 24.
Okl. száma: 211. Kelte: 1933. november 30.

Erdőmérnöki oklevelét 1933-ban szerezte meg.

Gyakorlati munkáját 1934-ben Zemplén megyében a Mailáth-féle uradalomnál kezdte meg. 1935-37. között Egyetemünk Erdőműveléstani Tanszékén segédoktató. Itt legfőbb munkája a IUFRO Magyarországon rendezett kongresszusának az előkészítése volt.

1937-től az Eszterházy Hitbizomány erdőmérnöke, ahol erdőrendező, majd Gyulajon beosztott erdőmérnök, később Lentiben fűrész- és fatelep vezető, egyben községi erdőgondnok is.

1946-63. között az Eszterházy uradalom burgenlandi birtokán először erdőrendező Lakompakon, majd az Osztrák Erdőbirtokosok Szövetkezeténél szaktanácsadó. 1955-től az uradalom burgenlandi erdészeti vezetője, 1959-től pedig jószágigazgató.

1963-67. között az Osztrák Erdészeti Kutatóintézetnél az Erdészeti Munka- és Üzemszervezési Osztály vezetője. 1967-76. között Lichtenstein uralkodó herceg ausztriai erdőbirtokának az igazgatója.

1976-tól nyugdíjas, de mint szaktanácsadó kisebb erdőbirtokokon tevékenykedett 1988-ig. Jelenleg saját családi kis erdőbirtokát kezeli.

Magyar és német nyelven széleskörű szakirodalmi tevékenységet folytatott. 1959-ben doktori képesítést szerzett Bécsben.

1983-ban aranyoklevelet, 1993-ban gyémántoklevelet kapott.

Gyémántoklevél tiszteletdiplomában részesülnek

1. Abonyi István (1913) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1039 Budapest, Szilke u. 7. IV/2.

Okl. száma: 590. Kelte: 1936. június 22.

Erdőmérnöki oklevelét Zágrábban, 1936-ban szerezte meg. Oklevele megszerzése után különféle, díjazás nélküli szakmai munkát végzett és mellékfoglalkozást folytatott. 1937-ben mint beosztott gyakornok a jugoszláviai Vocinban erdőrendezési munkával foglalkozott. 1939. januárjában államerdészeti kinevezést kapott és hivatalvezetői feladatokat látott el. Ezt követően pályázat útján Magyarországra kerül, ahol Egyetemünkön a különbözeti vizsgákat letéve kiegészítő erdőmérnöki diplomát szerzett. Diplomája megszerzése után fél évig csemetekertben dolgozott, majd Debrecenben Alföld-fásítási feladatokat kapott.

1940-ben Bustyaházán beosztott mérnök, majd 1941-ben Rahón erdőgondnok helyettes. Innen 1941. májusában Bácskába küldték és a Bezdáni Erdőgondnokság vezetésével bízzák meg. A polgári közigazgatás bevezetésével áthelyezték a Doroszlói Erdőgondnoksághoz, majd 1944. szeptemberében Erdélybe irányították. Erdélyből Szekszárdra helyezték és végül a Pécsi Erdőfelügyelőségen teljesített szolgálatot. Itt mint beosztott erdőmérnök erdőkezelési munkát végzett. Közreműködött az erdők államosításában és horvát nyelvtudásával tolmácsként is dolgozott.

1946. novemberében Dombóvárra helyezték, ahol erdőgondnok volt. 1950-ben ugyanitt üzemgazdasági osztályvezető helyettes, majd kinevezték Szekszárdra a Megyei Egyesülés igazgatóhelyettesévé. 1950. decemberében Budapestre helyezték az országos munkanormás szervezet kialakítása és vezetése céljából.

1952-ben az Állami Gazdaságok és Erdők Minisztériumában majd 1953-ban az FM Munkaügyi Főosztályán csoportvezető. 1954-67. között az OEF-n önálló munkaügyi osztályvezető, majd átszervezés után beosztott osztályvezető. 1968-73-ig MEM osztályvezető, ill. helyettes.

1973-ban nyugállományba vonul. Ezt követően szerződéses viszonyban a Faipari Kutató Intézetben és az ERDŐKÉMIA Vállalatnál szaktanácsadóként ill. tudományos munkatársként egy-egy évig tevékenykedett.

A korábbi magyar-jugoszláv szakmai együttműködési területen társadalmi munkaként vállalt feladatokat.

1987-ben aranyoklevelet kapott.

2. **Barthos Tibor** (1913) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8700 Marcali, Széchenyi u. 40.

Okl. száma: 70. Kelte: 1938. január 7.

Erdőmérnöki oklevelét 1938-ban szerezte meg. Diplomája megszerzése után Nagykanizsán a hercegi erdőhivatalnál mint erdőmérnök gyakornok kezdte szolgálatát. 1939-ben rövid ideig Esztergomban a primási uradalmi központban erdőmérnök gyakornok. Ezt követően 1946. februárjáig Iharosban erdészvezető, majd az államosítás után erdőgondnok. 1947-49-ben Zsitfapusztán, majd 1949-50-ben Balatonkilitin erdőgondnok.

1950-58-ban az Észak-somogyi Erdőgazdaság Zamárdi Erdészeténél erdőművelési előadó, majd 1961-ig erdészvezető Somogyváron, Taksonyban, végül 1978-ig Marcaliban.

1978. március végén nyugállományba vonult.

Az 1950-es években MTA ösztöndíjat kapott és erdőtelepítési kutatásokat végzett Babos Imre vezetésével.

Vadgazdálkodási kérdésekkel is intenzíven foglalkozott, az OEF-től bronz, ezüst és arany vadászjelvényt kapott. Két alkalommal megkapta az Erdészet Kiváló Dolgozója kitüntetést is.

1988-ban aranyoklevelet kapott.

3. **Iharos Frigyes** (1915) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8200 Veszprém, Kiskőrösi u. 66.

Okl. száma: 82. Kelte: 1938. szeptember 30.

Erdőmérnöki oklevelét 1938-ban szerezte meg. Oklevele megszerzése után kinevezték a Szeged-Királyhalmi Erdész Szakiskolához. Innen 1942-ben Husztra került erdőgondnoknak. A háborús időszak után 1945. tavaszán a Győri Erdőgazgatóság Veszprémi Erdőgondnokságához nevezték erdőhivatal vezetőnek. Itt a legkülönbözőbb beosztásokban dolgozott.

1968-ban a Veszprémi Állami Erdőrendezőséghez került, ahonnan 1977-ben vonult nyugállományba. Fő munkaterülete a márkói kopárfásítások megszervezése volt. Néhány év alatt mintegy ezer hektár erdőtelepítést végzett.

1988-ban aranyoklevelet kapott.

4. **Szerémy György** (1916) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 7621 Pécs, Perczel u. 12.

Okl. száma: 80. Kelte: 1938. szeptember 30.

Erdőmérnöki oklevelét 1938-ban szerezte meg. Oklevele megszerzése után 3 hónapig az Eszterházy birtok gyulaji erdőgondnokságánál dolgozott. 1939-40-ben katonai szolgálatot teljesített. 1940-43-ban beosztott erdőmérnök, majd kinevezték az Ösküi Erdőhivatal vezetőjének. A háborút követő években a honvédségi fakitermelés irányításával foglalkozott, majd az FM-be helyezték át és kinevezték a Nagybajomi Erdőgondnokság vezetőjének. 1950. áprilisában áthelyezték a Pécsi Erdőrendezőséghez. 1953-ban az erdőtelepítő állomáson dolgozott, majd ennek megszűntével a Mecsek Nyugati Erdőgazdasághoz osztották be országfásítási előadónak. 1954-ben Árpádtetőn erdőművelési előadó és 1955-58. között erdőfelügyelő. 1958-68. között a Mecseki EFAG erdőművelési előadója. Ezt követően 1972-ig a Pécsi Erdőrendezőségen üzemtervező mérnök, majd 1978. október végéig, nyugdíjazásáig területrendező. Ezt követően 1986. végéig az erdőrendezőségen dolgozott különböző munkákon.

Szakmai munkásságát az Erdészeti Kiváló Dolgozója kitüntetéssel ismerték el.

1988-ban aranyoklevelet kapott.

5. **Tilesch György** (1914) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 7623 Pécs, Petőfi u. 47.

Okl. száma: 79. Kelte: 1938. szeptember 30.

Erdőmérnöki oklevelét 1938-ban szerezte meg. Diplomája megszerzése után két évig magánerdőknél Sárvárton, Somogyszobon és Nagybajomban dolgozott. 1940-45. között a HM Honvédségi Erdészetenél szolgált Királyszálláson, Budapesten a HM-ben és Győrszentivánban. 1945-52. között Gyulajon erdőgondnok 4 évig és 3 évig a Pécsi Erdőrendezőségen erdőrendező.

1953-56. között Pécsen az ÉM Pécsi Tervező Irodánál tervezőmérnök geodéziai és mélyépítés tárgykörben. Ezt követően 1960. szeptember végéig a Baranya-megyei Földmérő Munkaközösség vezetője. Az ezt követő 9 évben a Baranya-megyei Tanácsai Tervező Vállalatnál a geodéziai és mélyépítési szakosztály vezetője.

1970-74. között az Építés-Gazdasági Szervezési Intézetnél tudományos főmunkatárs.

1974. májusában nyugállományba vonult. Nyugdíjasként hosszabb ideig a Baranya-megyei Állami Építőipari Vállalatnál műszaki szaktanácsadó, ahol geodézia mélyépítés tervezéssel, valamint a kert- és parktervek készítésével foglalkozott. A megyei parkjainak számbavételével és állaguk megőrzési és felújítási terveinek készítésével mintegy 50 ha területen végzett munkát.

1988-ban aranyoklevelet kapott.

6. **Vasvári László** (1910) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 7633 Pécs, Pollack M. u. 1.

Okl. száma: 73. Kelte: 1938. június 15.

Erdőmérnöki oklevelét 1938-ban szerezte meg. Diplomája megszerzésének idejében az Erdészeti Szállító Berendezések Tanszékén tanársegédként működött. 1938-39-ben Törökországban városi felmérést és térképezést végzett. Innen hazatérve 1941. április végéig a Pécsi Erdőfelügyelőségen felügyelő. 1941-45. között Albrecht főherceg Bellyei uradalmában a tökösi erdőgondnokságot vezeti.

1945-47-ig Izabellaföldön erdőgondnok, majd ezt követően a bátaszéki és a szekszárdi erdőgondnokságon dolgozott. 1950-52-ben a Tolna-megyei Tanács Mezőgazdasági Osztályán erdészeti csoportvezető. Az álláshelye megszűnése után 1953-57. között az Uzsai Kőbánya Vállalat, majd a Tállyai Kőbánya Vállalat főmérnöke. Közben egy fél évig a Sümegi Erdészet vezetője is volt.

1957-73. között a Baranya-megyei Állami Gazdaságok Igazgatóságán erdőmérnökként dolgozott. Itteni feladata a mezőgazdasági üzemek szakszerű erdőgazdálkodásának irányítása és ellenőrzése volt. Egy ideig a vízepítési tervező csoport vezetését is ellátta.

1973. április végén nyugállományba vonult, majd ezt követően még sok éven keresztül erdészeti szaktanácsadó volt különböző mezőgazdasági üzemekben.

Szakmai tevékenységét Kiváló Dolgozói kitüntetéssel, miniszteri dicsérettel, emléklapokkal és emléklakettekkel ismerték el.

1988-ban aranyoklevelet kapott.

Aranyoklevél tiszteletdiplomában részesülnek

1. **Balogh Béla** (1924) okleveles erdőmérnök
Címe: 4032 Debrecen, Károlyi M. u. 5. III/24.
Okl. száma: 329. Kelte: 1948. március 2.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Szakmai munkáját az Erdőközpontban mint bér- és normafelelős kezdte meg, majd 1949. márciusától a Budapesti Hegyvidéki Erdőgazdasághoz kerül át szakelőadóként. 1949. decemberében Tatabányára a Bánhidai Erdőgondnoksághoz helyezik ki szakelőadó beosztásba. Az 1950. évi átszervezéskor a Tatabányai Erdőgazdasághoz osztják be fahasználati és anyagforgalmi előadó munkakörbe. 1953-ban az ÁGEM Északi Erdők fahasználati előadója volt, majd visszakerült a Tatabányai Erdőgazdasághoz. Itt 1957. májusától termelési osztályvezető.

1958. decemberétől a Magasbakonyi Erdőgazdaság igazgatóhelyettes főmérnöke Pápán, ahol 1969. végéig dolgozott. 1970-től Baján a Gemenci Erdő- és Vadgazdaságnál fahasználati osztályvezető. Innen 1971. februárjától Debrecenbe került, ahol az Erdőrendezés igazgatóhelyettese. 1984. december 31-vel nyugállományba vonul.

Szakmai tevékenysége a munkaszervezés területén kezdődött és szakmunkás továbbképző tanfolyamokat is szervezett. A Bakonyban a bükkösök fenntartásán fáradozott és így erdőtípológiával is foglalkozott. Az 1960-as években elvégezte a Közgazdasági Egyetem mérnök-közügazdász tagozatát. Ezt az oklevelét 1966-ban szerezte meg. Erdőfelügyelőségi munkakörében elsősorban pénzgazdálkodási kérdésekkel foglalkozott. Kiemelkedő feladata volt a közjóléti fejlesztések keretében a Debreceni Erdőpusztai üdülőövezet és tórendszer kialakítása.

Nyugállományba vonulása után 1990. végéig a NÖMI erdőmérnök körzeti felügyelőjeként végzett munkát, ahol a szaporítóanyag termelés ellenőrzését és minősítő szemléket végzett.

Szakmai, társadalmi tevékenységet az OEE Erdészeti Szakosztályában végzett. Publikációt is megjelentetett. Különböző szakmai szervezetnek, bizottságoknak volt tagja, vagy elnöke. Az itt folytatott írásos munkáját többször publikálta. Számos szakmai előadást tartott. Környezetvédelmi témakörben is több szakbizottságnak volt tagja, ill. elnöke.

Szakmai munkásságát két minisztériumi kitüntetéssel ismerték el.

2. **Cserjés Antal** (1922) okleveles erdőmérnök

Címe: 2510 Dorog, Táncsics M. u. 8/A.

Okl. száma: 360. Kelte: 1948. július 5.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg.

Szakmai munkásságát Baján erdőrendezőként kezdte el, majd Budapesten erdőgondnoksági beosztott munkakörben dolgozott. Innen 1949. novemberében Ásványráróra került erdőgondnoki beosztásba.

1950. nyarán a Mosonmagyaróvári Állami Erdőgazdasághoz került, ahol különböző beosztásokban dolgozott. 1953. áprilisától az Esztergomi Állami Erdőgazdaság erdőművelési előadója, majd 1954. augusztusától erdőrendezési felügyelő. Az 1968-ban megalakult erdőfelügyelőségek közül a Budapesti Erdőfelügyelőségénél lett vezető, majd főosztályvezető. Ez utóbbi munkakörében igazgatóhelyettesi feladatokat is ellátott. Ebben az időszakban megszerkesztette az erdőfelügyeleti útmutatót és az erdőfelügyelőségek munkarendjét. Több erdőgazdaság mérlegbeszámolóját értékelte, amely az erdőfelügyelői munka minőségének az értékmérője is volt.

1980. május 1-től nyugállományban van, de még 1990. december 31-ig tovább dolgozott, mérlegkészítésekkel foglalkozott.

Szakirodalmi munkásságát erdőbecslési és erdőművelési szakcikkek jelzik. Foglalkozott a gépi adatfeldolgozás és a gyakorlati munka kapcsolatával. A 70-es években földmérési igazságügyi szakértő volt Komárom megyében.

Kisebb-nagyobb verseket és költeményeket rendszeresen megjelentetett az Erdőgazdaság és Faipar, majd az Erdészeti Lapok hasábjain is. Az esztergomi Balassi Bálint Énekkarnak tíz évig volt tagja.

Kiemelkedő munkásságát többszöri pénzjutalommal, két szakmai kitüntetéssel és emlékplakett adományozásával ismerték el.

3. **Faragó Kornél** (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 1074 Budapest, Dohány u. 80. II/26.

Okl. száma: 365. Kelte: 1948. október 26.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Szakmai munkásságát a Miskolci Erdőigazgatóságon kezdte nem mérnöki munkakörben, majd az erdőrendezésen volt óradíjasként. 1949. februárjától a MÁV Újmiskolci Osztálymérnökségére került. Két év múlva a MÁV Miskolci Igazgatóság Építési és Pályafenntartási Osztályán tervezőként dolgozott. Ezt követően építési biztосként ellenőrzési munkát folytatott.

1958-ban kérésére áthelyezték a megalakult MÁV Tervező Intézethez Budapestre. Itt 5 éven át az organizációs és költségvetési osztályon volt csoportvezető, majd a számítástechnikai

csoportban mint alapító tag dolgozott. Továbbképzés keretében rendszerszervezési oklevelet szerzett.

Munkaköréhez kapcsolódóan néhány szacikket is megjelentetett. 37 évi szolgálat után 1985-ben nyugállományba vonult.

4. **Gertheis Antal** (1923) okleveles erdőmérnök

Címe: 1036 Budapest, Lajos u. 111. VI/35.

Okl. száma: 346. Kelte: 1948. július 5.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Szakmai munkásságának első tíz évét Budapesten erdőrendezési szakterületen töltötte el. Előbb üzemterv készítési munkákban, majd a munkák és üzemtervek központi ellenőrzésében vett részt. Ezt követően 15 éven keresztül az Országos Mezőgazdasági Könyvtár és Dokumentációs Központ Tájékoztatási Osztályán munkatársi, majd főmunkatársi beosztásban dolgozott. Ebben a beosztásában három felsőfokú nyelvvizsgát tett le. Ő szerkesztette az Agrárirodalmi Szemle erdőszeti rovatát, amely a magyar szakmai közönségnek a külföldi, illetve a külföldieknek a hazai szakirodalmat tárta fel.

1974-ben kérésére a Magyar Szabványügyi Hivatalba helyezték át, ahol főelőadói beosztásban az erdő- és fagazdasági szabványosítás volt a feladata. Ezt követően hét és fél éven keresztül osztályvezetőhelyettesi beosztásban és szabványügyi tanácsosi címmel több szabványosítási szakosztály lektora volt.

1983. április 1-vel nyugállományba vonult és idegennyelvi fordításokat végzett francia-magyar és magyar-francia vonatkozásban. Szakirodalmi tevékenységet is folytatott, publikációi Az Erdő-ben ill. az OMGK Témadokumentációk hasábjain láttak napvilágot. A mezőgazdasági könyvtáros képzés füzetei sorozatban az Erdészet. c. témát dolgozta ki.

Szakmai munkásságát több alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el.

5. **Halász László** (1923) okleveles erdőmérnök

Címe: 1025 Budapest, Vöröstorony u. 29.

Okl. száma: 356. Kelte: 1948. július 5.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Oklevele megszerzése után a MÁLLERD Erdőrendezési Főosztályán dolgozott másfél éven keresztül. 1949-ben az Országos Tervhivatalba helyezték át főmérnöki munkakörbe. Az időközben megszerzett közgazdasági képzése az 5 éves erdőgazdálkodási tervek kidolgozásánál segítséget jelentett számára és ezt a későbbi gyakorlati munkájában is jól tudta hasznosítani.

1960-ban az OEF vezetője az ERDÉRT Vállalathoz vezérigazgatóhelyettesi munkakörbe helyezte át. Itt 1983-ig dolgozott, majd nyugállományba vonult. Ez utóbbi munkahelyén műszaki jelentések készítésével, anyagmozgatási, szállítási, munkavédelmi, tűzrendészeti és újítási feladatok irányításával foglalkozott. Egyben a kiemelt nagyvállalat vezérigazgatóját is helyettesítette. Munkássága alatt Szabolcs megyében az oda beérkező import iparifa feldolgozására három új nagykapacitású gyáregységet hoztak létre.

Nyugdíjazása után még 5 évig szaktanácsadó volt. Több szakmai publikációja jelent meg és szakmai munkavédelmi filmekhez is készített forgatókönyvet. A Faipari Tudományos Egyesületben mint vezetőségi tag végzett társadalmi munkát. A KNEB külső munkatársaként az erdőgazdálkodás vizsgálataiban vett részt. A MÁV Fatelítő Vállalatnál felügyelő bizottsági tag volt.

Szakmai munkásságát különböző Kiváló Dolgozó kitüntetésekkel és miniszteri-, ill. kormánykitüntetésekkel ismerték el. Nyugállományba vonulásakor az Elnöki Tanácstól a Magyar Munka Érdemrend aranyfokozatát kapta meg. Egyetemünkkel szoros, élő kapcsolata volt, diplomatervek bírálatát készítette el és diplomavédéseken is részt vett. Több alkalommal fogadta a faipari mérnökhallgatókat szakmai tanulmányúton. Egyetemünk oktatóival szoros személyes kapcsolatot alakított ki a faház program fejlesztésében és a vásárosnaményi Faforgácslapgyár rekonstrukciós munkái során.

6. **Dr. h.c. Dr. Igmándy Zoltán** (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Juharfa u. 15.

Okl. száma: 330. Kelte: 1948. március 2.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Szakmai munkásságát a Debreceni Állami Erdőigazgatóság Püspökladányi, majd Szolnoki Erdőgondnokságánál kezdte meg. 1949. júniusában kinevezték a szolnoki Erdőgondnokság vezetőjévé.

1950-ben az Erdészeti Tudományos Intézethez helyezték át, ahol Sopronban az Erdővédelmi Csoporthoz osztották be. 1953. október 1-vel áthelyezték az Erdőmérnöki Főiskolára, ahol kezdetben mint tanársegéd, majd 1955. február 1-től mint egyetemi adjunktus dolgozott. 1960. augusztus végétől egyetemi docens, 1969. július 1-től egyetemi tanár. 1968-ban megbízást kap az Erdővédelemtani Tanszék vezetői teendőinek ellátására. Oktató és oktatásszervező munkájának kiemelkedő eseménye volt az erdészeti növényvédelmi szakmérnökképzés megindítása.

Az erdővédelemtan szakterületén belül elsősorban erdészeti növénykórtani és erdővédelmi problémákkal foglalkozott. 1957-ben beadott és sikeresen megvédett kandidátusi disszertációja alapján 1960-ban műszaki doktorrá avatták. Kiemelkedő tudományos munkásságát akadémiai doktori disszertációjában foglalta össze. Tudományos munkásságát mintegy 100 db. önállóan vagy társszerzővel írt könyv, könyvrészlet, tudományos cikk fémjelzi.

Tudományos munkássága mellett az Egyetem vezetésében is számottevő szerepet játszott. Így 1965-69. között az Erdőmérnöki Kar dékánhelyettese, 1981-84. között rektorhelyettes, majd 1984-1989. között két cikluson keresztül az Erdőmérnöki Kar dékánja volt.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1948. óta tagja, hosszabb ideig a soproni csoport elnöke is volt.

1990. november 30-án nyugállományba vonult.

Kiemelkedő szakmai és oktató munkáját több kitüntetéssel ismerték el, így megkapta a Bedő Albert Díjat, a Linhart György Díjat, az Eötvös Lóránd Díjat, az Emberi Környezetért kitüntést és a Vadas Jenő Díjat. Több alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesült. Nyugállományba vonulása alkalmából a Magyar Köztársaság Csillagrend kitüntetését kapta meg.

7. **Klemencsics István** (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 1037 Budapest, Folyandár u. 22-24.

Okl. száma: 358. Kelte: 1948. július 5.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Diplomája megszerzése után a Tőzegkutató Intézetben csoportvezető mérnökként dolgozott, majd a Petőfibánya NV. csoportvezető mérnöke 1950-ig. Ezt követően a Magyar Állami Földtani Intézet és az Ásványbányászati NV. részére végzett kutatási, térképezési és tervezési munkákat.

1951-63. között a Bányászati Kutató Intézetben dolgozott mint tudományos munkatárs, majd főmunkatárs. Itt elsősorban kőzetmozgások megfigyelésével és kiértékelésével, valamint a bányászati tevékenység hatására jelentkező mozgások nyomán fellépő károkkal és azok elhárításával foglalkozott. E témában 1960-ban szakértői névjegyzékbe vették fel.

1963-ban a Nehézipari Minisztériumba helyezték át csoportvezető főmérnöki beosztásba. Itt bányavállalatok térképezési és bányakár felmérési és elhárítási feladatait irányította. 1967-74. között az Egyesült Magyar Szénbányáknál területi főmérnök, majd műszaki-gazdasági tanácsadó. 1974-80. között a Magyar Szénbányászati Trösztnél, 1981-82-ben a Szénbányászati Koordinációs Központban, majd 1983-85-ben a Bányászati Egyesülés szervezési és koordinációs főosztályán töltött be vezetői beosztást. A szervezési és koordinációs feladatokon kívül az Igazgató Tanács Titkárságát is vezette.

1985. végén nyugállományba vonult. Ezt követően különböző témakörökben szerződéssel végzett munkát. Ebben az időszakban főként szervezési, témafelelősi, igazgatótanácsi, cégbírói és részvénykezelési feladatokat látott el főmunkatársi, majd ügyvezető igazgatói beosztásban.

Eddig 18 publikációja jelent meg a Bányászati Kutató Intézet Közleményeiben, a Bányászati Lapokban és egyéb helyeken a kőzetmozgás, a bányakár és szervezés témakörben. A

Bányászati Lapoknál 1979. óta és jelenleg is szerkesztő bizottsági tag. 1969-től részt vett a Nemzetközi Bányamérési Szervezet (ISM) létrehozásában mint az alapszabályt előkészítő 4 fős nemzetközi bizottság tagja. A szervezetnek 4 évig főtitkára volt és 1984-től elnökségi tag. 1985-től az elnökség tiszteletbeli tagja.

Kiemelkedő bányászati szakmunkásságát 16 (2 vállalati, 4 minisztériumi, 3 kormány, és 4 minisztertanácsi ill. elnöki tanácsi) különféle kitüntetéssel ismerték el. Társadalmi munkásságát az OMBKE 3 kitüntetéssel ill. emlékéremmel ismerte el.

8. **Krassay János** (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 2100 Gödöllő, Isaszegi u. 116.

Okl. száma: 367. Kelte: 1948. október 26.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Szakmai munkásságát az Állami Erdészetnél kezdte meg, ahol mint erdőrendező, erdőgondnok és műszaki és fejlesztési csoportvezető dolgozott 12 éven keresztül.

Gödöllő várossá alakulásakor a Városi Tanács elnökhelyettese volt 4 éven keresztül. Ezután mélyépítési tervező és kivitelező volt, majd végül földmérő lett a Geodéziai Vállalatnál.

1984-ben nyugállományba vonult, majd ezt követően még 10 éven keresztül mint magánföldmérő tevékenykedett.

Társadalmi munkaként 12 éven keresztül mint tanácsstag vett részt környezete gondjainak csökkentésében és megoldásában.

Munkahelyein időnként kisebb jutalmakat és kitüntetések is kapott.

9. **Lutonszky Zoltán** (1923) okleveles erdőmérnök

Címe: 1145 Budapest, Tallér u. 11.

Okl. száma: 368. Kelte: 1948. október 26.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Diplomája megszerzése előtt gyakornokként egy évet a Máramarosszigeti Erdőgazgatóság Gyertyánligeti Erdőgondnokságán, majd a Somogy megyei Erdőgazdasági Egyesülés Kardosfai Erdőgondnokságán segédtishti beosztásban dolgozott. Ezt követően Kaposváron az Erdőgazdaság Műszaki Osztályán szakelőadó és később osztályvezetőhelyettes. Az átszervezések során rövid ideig építésvezető volt, majd az Erdőgazdasági Tervező Iroda megalakulásakor ott folytatta szolgálatát. Kezdetben magasépítési csoportvezetőként erdőgazdasági épületek felújítását és korszerűsítését tervezte. Több erdőgazdasági épületet, gépállomást, munkásszállást, székházat és vadászházat is tervezett.

A magasépítési tevékenysége után az újonnan megalakult Erdőfeltárási Osztályra került, ahol először beosztott, majd csoportvezető volt. Erdőfeltárási terveket készített a Zemplén hegységben, a Balatonfelvidéken, a Mecsekben, a Pilisben és más erdőgazdasági egységeknél.

Több olyan tervet is készített, amelyek erdőterületeknek a sportba, turizmusba és üdülésbe való bekapcsolódását biztosította. Később ismét erdőgazdasági feltáró utakat tervezett, majd osztályvezető és főosztályvezetőhelyettes lett. Az úttervezésen kívül hidakat és egyéb műtárgyakat is tervezett, de földméréssel, vízellátással, csatornázással és szennyvízkezeléssel is foglalkozott. Az úttervezéseknél számos újítást vezetett be, amelyet a gyakorlatban is széleskörűen alkalmaznak.

Nyugdíjba vonulása előtt szakértőként dolgozott és közutakkal kapcsolatos terveket is készített.

1983-ban nyugállományba vonult, de ezt követően is foglalkozik különböző mélyépítési, geodéziai és úttervezési munkákkal. A Mérnöki Kamara tagja. Jelenleg több tájrekonstrukciós terv elkészítésén dolgozik. Egyetemünk több hallgatója diplomatervének elkészítésében segédkezett, ill. munkahelyén bevezette őket a gyakorlati munkába.

Szakmai munkásságát különböző vállalati kitüntetésekkel ismerték el, és megkapta a Faipar Kiváló Dolgozója kitüntetést is.

10. **Mersich Endre** (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 1025 Budapest, Kulpa u. 7.

Okl. száma: 369. Kelte: 1948. október 26.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Oklevele megszerzése előtt demonstrátorként egyetemünkön dolgozott. Szakmai munkásságát egy építészmérnök magántervezői irodájában műszaki rajzoló és szerkesztőként kezdte meg. 1949-51. között a MALLERD-nél, majd az Erdőközpontban Budapesten építésvezető mérnök és magasépítési főelőadó. 1952-54. között az Állami Gazdaságok és Erdők Minisztériumában főmérnök. 1954-től 1967-ig a Földművelésügyi Minisztérium Erdészeti Főigazgatóságán csoportvezető főmérnök, majd osztályvezető. 1967-től 1985-ig a MÉM-ben osztályvezető, ill. miniszteri tanácsos. 1985. és 1990. között a FALCO Budapesti Vevőszolgálati Irodájában szaktanácsadó.

Pályafutása során részt vett a kőszegi határsávi feltáró út építésében, a Mohácsi Farostlemezgyár, a szombathelyi és vásárosnaményi forgácslapgyárak beruházásában és bővítésében, valamint a fűrészipari rekonstrukciós program megvalósításában. Négy éven át az élelmiszeripari nagyberuházások megvalósításának is minisztériumi felelőse volt.

1962-ben külkereskedelmi közgazdász mérnök oklevelet szerzett, majd később angol és német nyelvből felsőfokú nyelvvizsgát tett. Idegen nyelv ismerete alapján jelentős szakfordítói munkát végez. Közel 20 éven át a Magyar Távirati Iroda külföldi

sajtószolgálatának külső munkatársa volt erdészeti, faipari, mezőgazdasági és kereskedelmi szakfordítóként.

Társadalmi munkát az Országos Erdészeti Egyesületben több mint 20 éven keresztül végzett mint az Oktatási Bizottság titkára. 1991. óta a Soproni Líceumi Diákszövetség alelnöke.

Szakmai munkásságát a MÉM Aranytörzsgárda tagsága kitüntetéssel kapta meg 1984-ben. Nyugállományba vonulása alkalmából Munka Érdemrend bronz fokozat kitüntetésben részesült. Többszörös Kiváló Dolgozó kitüntetése is van.

11. **Mészáros István** (1923) okleveles erdőmérnök

Címe: 4024 Debrecen, Petőfi tér 20-21. II/7.

Okl. száma: 370. Kelte: 1948. október 26.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Diplomája megszerzése előtt az Erdőrendezési Tanszéken mint demonstrátor dolgozott. Oklevele megszerzése után egyetemi tanársegéd, majd 1952-ig egyetemi adjunktus.

1952-57. között az FM Erdészeti Főosztálya önálló irányító mérnöki munkakörben áthelyezte az Állami Erdőrendezési Intézet szombathelyi kirendeltségéhez. Itt erdőgazdasági üzemterveket készített. 1957-ben áthelyezték az OEF Debreceni Erdőrendezőségéhez, ahol 10 éven keresztül dolgozott. 1967-ben áthelyezéssel a szegedi Erdészeti Technikumba került. Tanári szolgálata mellett elvégezte a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Tanárképző Intézetének mérnök-tanári szakát.

1971-ben a Debreceni Állami Gazdasághoz került, ahol nyugállományba vonulásáig teljesített szolgálatot. 1972-73-ban erdőgazdasági szakmunkásképző tanfolyamot, 1974-84. között erdészeti betanított munkásképző tanfolyamokat szervezett és vezetett és oktatta az erdészeti szaktárgyak egy részét.

Publikációs tevékenysége szakközépiskolai tankönyv megírásában és lektorálásában, valamint egyetemi oktatói minőségében szakképzés megírásában jelentkezett. Állami gazdasági munkavégzése során helyszíni bemutatót szervezett. 1964-ben az erdőtörvény végrehajtásával kapcsolatban kifejtett eredményes szervező és irányító munkája elismeréseként az OEF vezetője dicséretben és pénzjutalomban részesítette. Több éven keresztül Debrecenben mint bírósági népi ülnök is tevékenykedett.

12. **Palotás Ferenc** (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Mészáros L. u. 11.

Okl. száma: 371. Kelte: 1948. október 26.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Szakmai tevékenységét a MÁLLERD Szegedi Erdőigazgatósága Bátaszéki Erdőgondnokságán beosztott mérnökként kezdte. 1950-

től Baján a Duna-ártéri NV. Erdőgondnokságán, majd a Baja-vidéki Állami Erdőgazdaságnál szakelőadó. 1953-tól Budapesten az FM, ÁMEM, ÁGEM, FM Síkvidéki-, majd Kelet-magyarországi Erdőgazdaságok Igazgatósága, 1954-től az Országos Erdészeti Főigazgatóság Erdőgazdasági Főosztálya munkahelyen mérnök, főmérnök besorolással erdőművelési szakterületen előadó.

1960-tól az Erdészeti Tudományos Intézet munkatársa. Témafeladata a gyorsan növény lombos fajok nemesítése, termőhelyigénye és termesztésének a kutatása. Az intézeten belül 1974-ig Baján kísérleti telep vezető, majd Sárváron a Kísérleti Állomás Igazgatója. Az általa előállított nemesített anyagból 7 nyár és 3 fűz fajtára állami elismerést kapott. A nemesített fűzekre és hazai nyáakra, valamint a fekete dióra fatermési táblát szerkesztünk.

Kutatási eredményeiről 3 intézeti összefoglaló jelentést készített és 34 szakdolgozata is megjelent.

1984-ben nyugállományba vonult. Társadalmi munkát Sárváron folytatott, amit helyi kitüntetésekkel honoráltak. Szakmai munkásságát Kiváló Dolgozó kitüntetésekkel 5 alkalommal ismerték el.

13. **Pammer László** (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Kismartoni sor 4.

Okl. száma: 372. Kelte: 1948. október 26.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Aktív szolgálata teljes idejét 1949. és 1985. között a Magyar Államvasutaknál töltötte a MÁV Szombathelyi Vasútigazgatósága területén. Itt kezdetben Celldömölkön dolgozott földmérőként és osztályvezetőként, majd 1955-től 1972-ig főmérnöként. Feladata volt különböző vasútépítési, hidépítési, sínhegesztési és erősáramú szerelési építési munkák végzése. Így mintegy 1200 km vasútvonal építésében, átépítésében vett részt. Állomásépületek, vasúti hidak és átereszek építésével a GYSEV magyar és osztrák vonalain is dolgozott. 1972-től osztályvezetői beosztást kapott műszaki munkák végzésére.

1985-ben nyugállományba vonult.

Több vasúttal kapcsolatos szakkönyvnek a szerzője és társszerzője, ezenkívül számos cikke, elemzése és tanulmánya jelent meg vasúti szakfolyóiratban. Jelenleg a Közlekedéstudományi Szemle számára dolgozik, elsősorban vasútépítés történeti cikkek írásával.

Társadalmi tevékenységet több mint 40 éve a Közlekedéstudományi Egyesületben folytat. Ezt szakmai díj adományozásával is elismerték. Korábban a celldömölki városi, majd a Vas Megyei Tanácsnak volt tagja, ez utóbbinak építési, közlekedési bizottsági elnöke is.

Kiemelkedő szakmai munkásságát különböző vasúti kitüntetések, majd nyugállományba vonulása alkalmával a Munka Érdemrend ezüst fokozatának adományozásával ismerték el. Megyei MTESZ munkásságát is kitüntetéssel ismerték el.

14. **Perédy István** (1923) okleveles erdőmérnök

Címe: 2500 Esztergom, Dobozy M. u. 5.

Okl. száma: 342. Kelte: 1948. május 7.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg.

Erdőmérnöki diplomája megszerzése után műszaki osztályvezetőként Esztergomban, a városházán dolgozott 1954-ig. Itt a városi háborús károk újjáépítése foglalkoztatta. Ugyancsak ebben a beosztásban gabonaföldek víztelenítésével is foglalkozott.

1954-ben politikai okok miatt munkahelyét el kellett hagyni, ekkor a Pilisi Erdőgazdaságnál helyezkedett el. Itteni munkája is az építészet volt, szolgálati lakásokat, műhelyeket épített, karbantartásokat és egyéb építészeti feladatokat is ellátott.

1983-ban, közel 30 évi pilisi szolgálat után nyugállományba vonult.

15. **Dr. Simon Miklós** (1922) okleveles erdőmérnök

Címe: 6500 Baja, Pázmány u. 21.

Okl. száma: 332. Kelte: 1948. március 2.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Szakmai munkáját Karapancsán beosztott erdőmérnökként kezdte, majd 1950-től Bátaszéken és Szekszárdon erdőművelési előadó. Ezt követően Baján a Duna-ártéri Erdőgazdaságnál erdőrendezési felügyelő.

1956-tól Pécssett erdőrendező, majd 1958-tól 1967-ig ismét Baján az erdőgazdaságnál erdőművelési előadó és fásítási csoportvezető, később erdőszetvezető.

Tudományos munkásságot a nyárfakutatás területén végzett 1959. óta. 1965-ben Egyetemünkön doktori disszertációt készített, amely alapján műszaki doktori címet kapott.

1966-tól az ERTI Duna-Tisza-közi Kísérleti Állomásán tudományos kutató, ahol nyár és fűz nemesítéssel, valamint nyárasok és fűzesek mesterséges felújítási és erdőtelepítési technológiájának kutatásával foglalkozott. Mint nyár és fűz nemesítő kollektíva tagja részt vett több, államilag elismert és szaporításra engedélyezett nyár és fűz köztermesztésre bocsátásában. Kidolgozta a nyárok tághálózatos ültetvényes termesztését, amelyet 1970-ben kandidátusi disszertációban foglalt össze.

1983-ban nyugállományba vonult, de mint nyugdíjas 1986-ig ugyancsak a nyár és fűz témakörben továbbra is dolgozott.

Szakirodalmi munkássága során 44 tudományos közleményt jelentetett meg és 4 könyvnek társszerzője. Különböző gazdálkodó szervezetek erdőművelési szaktanácsadást végzett és mint nyugdíjas számos termőhelyfeltárási és erdőtelepítési szakvéleményt készített.

Szakmai tevékenységét Bedő Albert Díjjal és miniszteri elismerő oklevéllel jutalmazták.

16. **Sipos Sándor** (1923) okleveles erdőmérnök
Címe: 6000 Kecskemét, Külső Szegedi u. 134.
Okl. száma: 362. Kelte: 1948. július 5.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Diplomája megszerzése előtt gyakornokként Nyírádon, Parajdon és Békéscsabán dolgozott. Oklevele megszerzése után a MÁLLERD Szegedi Erdőgazgatóságán napidíjas erdőmérnökként az Erdőművelési Osztályon és az Erdőrendezősegen teljesített szolgálatot. 1949-ben a Szeghalmi Erdőgondnokságon volt beosztott erdőmérnök, ahol erdőművelési és szikfásítási munkakört töltött be. 1950-ben a Tiszadobi Erdőgondnokságot vezette, ahol főleg fahasználati munkák voltak. 1951-ben a Nyíregyházi Erdőgazdaságnál erdőművelési előadó.

1952-56. között a Gyulai Erdőgazdaságnál erdőművelési csoportvezető, de 1957-ben a Vésztői Erdészethez helyezték beosztott erdőmérnöknek. Az 1956-os eseményekkel kapcsolatban történt fent említett áthelyezése, majd ennek folytatásaként 1958. közepétől Kecskeméten a Kiskunsági Erdőgazdaság központjában helyezkedett el. Itt 1958-70. között erdőművelési előadó és erdőgazdasági szakfelügyelő.

1971-77. között a Kecskeméti Erdőfelügyelőség erdőfelügyelője, majd 1978-83-ban az Országos Mezőgazdasági Minősítő Intézet körzeti erdészeti felügyelője.

1983. végén nyugállományba vonult. 1984-89. között nyugdíjasként a Kiskunsági Erdőgazdaság Erdőművelési Osztályán dolgozott, majd 1990-96. között a Szikrai Erdészeti Kft.-nél tevékenykedett.

Néhány publikációja Az Erdő c. folyóiratban jelent meg és más tanulmányokat is készített.

Társadalmi munkássága keretében 6 évig az Országos Meteorológiai Intézet külső munkatársa Gyulán, és 26 évig Kecskeméten az OEE kiskunsági csoportjának a titkára volt. 29 éven keresztül bírósági erdészeti szakértő Bács-Kiskun megyében.

Szakmai munkásságát Kiváló Dolgozó, megyei MTESZ kitüntetés és miniszteri kitüntetés adományozásával ismerték el.

17. **Stubits János** (1923) okleveles erdőmérnök
Címe: 28810 Hidden Trail, Farmington Hills, Mi. 48331, USA
Okl. száma: 326. Kelte: 1947. december 15.

Erdőmérnöki oklevelét 1947-ben szerezte meg. 1956-ban bányamérnöki oklevelet is szerzett, majd 1966-ban Detroitban általános mérnöki diplomát kapott.

Szakmai munkásságát 1948-ban a Földtani Intézetben tőzegkutató csoportvezetőként kezdte. Ezt követően 1949-50-ben Petőfibányán felmérő mérnök, majd 1951-56. között a Pest-vidéki Ásványbányánál felmérő mérnök, üzemmérnök, területi előadó, végül műszaki és termelési osztályvezető. 1956-ban a Forradalmi Bizottság elnöke és külföldre távozott.

1957-ben Detroitban egy rézöntödében munkás, majd 1958-66. között a Michigan állam Útépítészeti Hivatalában felmérő és térképészeti csoportvezető.

1966-89. között építésvezető főmérnök a Ford Motorgyárban Dearborn-ban. Új gyárak és üzemek építkezéseit vezette különböző szövetségi államokban, továbbá Kanadában, Dél-Amerikában és Mexikóban. 1989-ben nyugállományba vonult.

Szakmai elismerésként a Tau Beta Pi ösztöndíj és Chy Epsilon általános mérnöki Társaságok beválasztott tagja.

A detroiti Magyar Szabadságharcos Szövetség elnöke.

18. **Szabó Pál** (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 1172 Budapest, III. u. 29.

Okl. száma: 357. Kelte: 1948. július 5.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Szakmai munkásságát a MÁLLERD-nél kezdte meg, ahol a Bükk fennsíkon akkor induló útépítést vezette fizikai állományban.

1949-től a Miskolci Erdőgazgatóság Műszaki Osztályán dolgozott, majd 1949. áprilisában áthelyezték a Sátoraljaújhelyi Erdőgazdasági NV. Műszaki Osztályára. Ezt követően az Országos Földmérési Intézet Geodéziai Osztályához került, ahol nyugállományba vonulásáig, sőt még ezt követően is dolgozott. Itt szakmérnöki képesítést is szerzett. Csillagászati méréseket végzett és nagyobb városok, valamint az országos háromszögelési hálózatát készítette el. Ezt a munkáját 1985-ben történt nyugállományba vonulása után is még két évig folytatta. Utolsó munkahelye a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat volt.

Munkáját három ízben a Térképészet Kiváló Dolgozója miniszteri kitüntetéssel és több ízben munkahelyi Kiváló Dolgozó cím adományozásával ismerték el.

19. **Dr. Szendrey István** (1922) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Bajcsy-Zs.u. 5.

Okl. száma: 375. Kelte: 1948. október 26.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Szakmai munkásságát az Iváni Erdőgondnokságon kezdte, majd Egyetemünk Termőhelyismerettani Tanszékén folytatta. 1951-55. között a Miskolci Egyetem Analitikai-Kémiai Tanszékén dolgozott, majd 3 éven keresztül az ERTI munkatársa volt. 1958-tól Egyetemünk Kémiai Tanszékén dolgozott. Aspirantúra keretében Miskolcon kémiai tárgyú disszertációt írt, amit 1960-ban védett meg és szerezte meg a kandidátusi fokozatot.

1960-tól mint egyetemi docens, majd 1964-től mint egyetemi tanár a Kémiai Tanszék oktató és kutató munkáját irányította. 1969-70-ben Bécsben a Nemzetközi Atomenergia Ügynökség Izotóp Intézetében rádióizotópos kémiai kutatómunkát végzett.

1973-tól az Erdőmérnöki Kar dékánhelyettese, majd 1975-ben dékáni megbízást kapott.

Kutatási eredményeit a kandidátusi disszertációján kívül 3 könyvrészletben és 61 magyar és idegennyelvű dolgozatban tette közzé. A tanszéken oktatott tárgyakból 7 egyetemi jegyzetet írt.

Társadalmi tevékenysége keretében 10 évig elnöke volt a Magyar Kémikusok Egyesülete soproni csoportjának és a VEAB több kémiai munkabizottságának tagjaként ill. elnökeként részt vett a dunántúli tudományos kutatómunka szervezésében.

Szakmai munkásságát 3 ízben Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el és az atomenergia békés célú hasznosításáért az Országos Béketanács kitüntető jelvényét is megkapta.

20. **Szilágyi József** (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 7400 Kaposvár, Pázmány P. u. 70.

Okl. száma: 333. Kelte: 1948. március 2.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Szakmai munkássága alatt 37 éven keresztül Somogy megyében dolgozott. Itt kezdetben a MÁLLERD Erdőigazgatóságán, majd a Marcali Állami Erdőgazdaságnál műszaki előadó.

Ezt követően a Somogy Megyei Erdőgazdasági Egyesülésnél körzeti építésvezető, majd az Erdőgazdasági Építő Vállalatnál főépítésvezető. További munkahelyei a Középsomogyi Erdőgazdaság, ahol műszaki csoportvezető, majd a Délsomogyi Erdőgazdaságnál műszaki osztályvezető. Végül a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságnál a műszaki fejlesztési osztályt vezette.

Munkája elsősorban műszaki jellegű volt. Eleinte a magasépítés, később ehhez csatlakozóan az útépítés és a gépi technikai fejlesztés voltak a legfontosabb munkakörei. Erdőfeltárási munkákban a különböző talajstabilizáció módszereit dolgozta ki. Ezen újszerű eljárással 47 km út épült. 1970-től a faipar fejlesztésében dolgozott, legfontosabb objektuma a Barcsi Panelparkettagyár létesítése és a Csurgói Fűrészüzem rekonstrukciója volt.

1985-ben nyugállományba vonult, majd ezt követően az Erdészeti Közös Üdülő alkalmazta a rekonstrukciós munkák lebonyolítására. Utána egy évig utolsó aktív munkahelyén az útleltárt rendszerezte.

Szakirodalmi publikációi az erdei utak karbantartása témában jelentek meg. Az erdei vasutak gazdaságossága c. dolgozatával pályázatot nyert.

Társadalmi munkája az OEE Erdőfeltárási Szakosztályában volt jelentős. 16 éven keresztül a Mosdósi Tudószanatórium parkjának átalakítási és karbantartási munkáit segítette. A Középrigóci Erdészeti Szakmunkásképző Iskola építési feladatainak műszaki ellenőre is volt. Somogy megyében járdaterveket készített és fásítási szakvélemények összeállításával is foglalkozott. 5 éven keresztül erdészeti és faipari szakértő is volt.

Szakmai munkásságát az OEE Bedő Albert Díjjal és az Erdészet Kiváló Dolgozója kitüntetéssel jutalmazta. Ezenkívül a Munka Érdemrend ezüst és bronz fokozatát és 5 alkalommal az Erdészet Kiváló Dolgozója kitüntetését is megkapta.

21. **Dr. Szontagh Pál** (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 3300 Eger, Szvorényi u. 4.

Okl. száma: 335. Kelte: 1948. március 2.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Diplomája megszerzése után 1948-tól 1956-ig az Egri Erdőrendezőségen mint erdőrendező mérnök dolgozott. 1956. februárjában főmérnökké nevezték ki.

1956-1960. között az OEF Egri Erdővédelmi Állomás vezetője. 1960-ban átkerült az Erdészeti Tudományos Intézethez és itt dolgozott 1988. december 31-ig, amikor nyugállományba vonult. 1965-ben Mátrafüredre helyezték át. 1969-ben tudományos főmunkatárs, majd 1971-ben az entomológiai témacsoport vezetője. 1982-ben tudományos tanácsadó beosztást kapott.

1961-ben az Erdőmérnöki Főiskolán doktori címet szerzett, majd 1965-ben kandidátusi disszertációt készített. A mezőgazdasági tudomány doktora fokozatot 1981-ben szerezte meg. Nevéhez fűződik az országos erdészeti figyelő és jelzőszolgálati rendszer, valamint az erdészeti fénycsapda hálózat létesítése. Évente elkészítette az országos prognózis jelentést. Növénynemesítéssel is foglalkozott, így 7 nyárfajta és egy fűzfajta, valamint a puszta szil társnemesítője.

Közel 150 publikációja jelent meg hazai és külföldi szakmai folyóiratokban. Több könyvben mint társszerző működött közre, illetve önálló könyvet is megjelentetett.

Tudományos kutató munkája elismeréseként Egyetemünkön 1984-ben címzetes egyetemi tanári címet kap. Az MTA Erdészeti Bizottság tagja. A TMB felkérésére a tudományos minősítésekben rendszeresen volt bizottsági tag, elnök és opponens. A Magyar Rovartani Társaság tagja, 1978-ban Frivaldszky Imre Emlékérem adományozásával ismerték el tudományos tevékenységét.

22. **Takács Zoltán** (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 9700 Szombathely, Rákóczi u. 90.

Okl. száma: 373. Kelte: 1948. október 26.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Diplomája megszerzése után a Szombathelyi Erdőgazdaság NV. Erdőrendezési Osztályán helyezkedett el. Az önálló erdőrendezés megalakulásakor a Szombathelyi Erdőrendezőiség mérnöke, később főmérnöke, majd 1956. január 1-től vezetője lett. Ebben a beosztásában megmaradt 1985. decemberében bekövetkezett nyugdíjazásáig.

Nyugállományba vonulása után tovább dolgozik, jelenleg is az Állami Erdészeti Szolgálat Szombathelyi Igazgatósága Erdőtervezési Irodájánál teljesít szolgálatot. Munkaköre és beosztásánál fogva erdőrendező fiatal mérnökök generációit vezette be munkájukba. Szoros kapcsolatot tartott az erdőgazdálkodással, de az oktatás és kutatás szakembereivel és a különböző szakmai, társadalmi szervezetekkel is.

Az Országos Erdészeti Egyesületnek 1948. óta tagja, az Erdőrendezési Szakosztály aktív résztvevője. Itt előadásokat tartott és gyakorlati bemutatókat is szervezett. A Vas-megyei Természetvédelmi Bizottságban szintén aktív társadalmi munkás volt.

Kiemelkedő szakmai munkásságát több alkalommal miniszteri dicsérettel, illetve az Erdészet Kiváló Dolgozója kitüntetéssel ismerték el. Két alkalommal a Munka Érdemrend bronz, egy alkalommal ezüst fokozatát nyerte el. Nyugállományba vonulásakor MTESZ-díjat, majd OEE elismerő oklevelet kapott.

23. **Torondy Kálmán** (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 8900 Zalaegerszeg, Zárda u. 5.

Okl. száma: 353. Kelte: 1948. július 5.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Diplomája megszerzése után másfél évig a Nyírádi Erdőgazdálkodásán volt beosztott erdőmérnök. 1950-ben az FM 6. sz. Erdőrendezőiséghez helyezték át. Itt hosszú ideig mint üzemtervező mérnök dolgozott.

1961. decemberében áthelyezését kérte az Észak-Zalai Állami Erdőgazdasághoz, ahol mint erdőgazdasági felügyelő és tervcsoport vezető dolgozott. 1967-ben visszahelyezték az Állami Erdőrendezőiséghez, ahol kezdetben erdőrendezőiség felügyelő, majd erdőrendezési kirendeltségvezető-helyettes volt.

1968-1979. között a kirendeltség vezetője.

1979. áprilisától az Erdőfelügyelőségen osztályvezető, ahol 1984. májusáig, nyugállományba vonulásáig teljesített szolgálatot.

Nyugállományba vonulása óta az Igazságügyi Minisztérium szakértője erdészeti és földmérési szakterületen.

Erdőrendezéssel kapcsolatos publikációi Az Erdőben és az Állami Erdőrendezőségek Híradójában jelentek meg. Szakmai munkásságát három alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetéssel ismerték el. 1995-ben megkapta a Pro Silva Hungariae miniszteri kitüntetését.

24. **Ujházy Béla** (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 9023 Győr, Csaba u. 13.

Okl. száma: 354. Kelte: 1948. július 5.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Szakmai tevékenységét már 1944-ben megkezdte, Erdélyben fakitermelési munkákat irányított. A háborút követő években a Budapesti Erdőgazgatóság Erdőrendezőségénél mint üzemtervező dolgozott. 1948-1950. között az Erdészeti Kutató Intézetben, majd az ERTI-nél teljesített szolgálatot, ahol erdővédelmi kutatással foglalkozott.

1951-től erdőgazdasági szolgálatba került, ahol az erdőművelés irányítását végezte a Duna-ártéren, majd később a Mátrában. Ezeken a helyeken mint előadó, majd főmérnök és szakfelügyelő teljesített szolgálatot.

1958-ban erdőrendezési felügyelői munkakörben a Mátrában és a Kisalföldi Erdőgazdaság területén dolgozott. Itt kezdetben erdőfelügyelő, majd felügyelőség vezető beosztása volt. 1985-ben a Szombathelyi Erdőfelügyelőségtől mint erdőfelügyelő vonult nyugállományba. Ezt követően termelészövetkezeteknél, majd később magán erdőgazdálkodóknál mint erdészeti szaktanácsadó tevékenykedett.

Munkássága elismeréseként több alkalommal Kiváló Dolgozó és az Erdészet Kiváló Dolgozója kitüntetésben részesítették.

25. **Dr. Vaszary Pál** (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 9028 Győr, Jereváni u. 23.

(nyáron: 8230 Balatonfüred, Nádor u. 45.)

Okl. száma: 374. Kelte: 1948. október 26.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Diplomája megszerzése után szakmájától távol eső területre, a Magyar Államvasutakhoz ment dolgozni. Szolgálati helyei tatai, győri és a veszprémi pályafenntartás volt. Ezeken a helyeken mint szakaszmérnök dolgozott, személyes okok miatt magasabb beosztást nem kapott. Mindennapi munkája mellett közlekedési feladatokkal kapcsolatos elméleti kérdésekkel is foglalkozott. Fő kutatási témája a vonatkisiklások és a vasúti alépítmények elhasználódása okának tudományos felderítése volt.

1971-ben a Széchenyi István Főiskola Vasútépítési Tanszékére került oktatói beosztásba. Tudományos munkássága keretében mintegy 70 szakcikket, könyvet, jegyzetet írt. Az által

kidolgozott különböző elméleti problémák megoldását ma már a gyakorlatban is széleskörűen alkalmazzák.

Elméleti munkássága elismeréseként Jáky-díjjal jutalmazták és felsőszintű oktatói munkáját Főiskolai-díjjal ismerték el. Nyugdíjasként a régi témáiban ma is dolgozik.

26. **Vörös István** (1919) okleveles erdőmérnök
Címe: 9400 Sopron, Kertesi u. 2.
Okl. száma: 339. Kelte: 1948. május 7.

Erdőmérnöki oklevelét 1948-ban szerezte meg. Ezt követően rövid ideig a Kaposvári, majd a Miskolci Erdőrendezőségen dolgozott. 1949. októberében megbízzák a Miskolci Erdőgazdaság szendrői Erdőgondnokságának vezetésével, majd egy évig Rudabányán tevékenykedett.

1951. őszén - saját kérésére - a Győri Erdőgazdasági Egyesüléshez került, majd 1952-ben a Soproni Tanulmányi Erdőgazdaság lett a munkahelye. Itt tervelőadó, majd főmérnöki beosztása volt. A főmérnöki beosztásról lemondva tervcsoportvezetőként dolgozott, majd aktív szolgálata utolsó 5 esztendejét erdőrendezési felügyelőként a Szombathelyi Állami Erdőrendezőségnél töltötte.

Megromlott egészségi állapota miatt 1978-ban rokkantossították, majd betegségéből felépülve nyugdíjasként közel tíz esztendőn át dolgozott a soproni ERTI Állomás kísérleti területein. Itt vízminőség vizsgálatokhoz szükséges terepi adatfelvételezést és feldolgozást, valamint egyéb hidrológiai és fenológiai vizsgálatokat végzett.

Aktív szolgálati idejében több éven keresztül meghívott előadója volt a Soproni Erdészeti Technikumnak és Egyetemünk Üzemgazdasági Tanszékének. Fő témaköre az erdőgazdasági tervezés és üzemszervezés volt. Több ízben szakmai továbbképzéseken is előadó volt. 1961-ben FAO ösztöndíjjal 4 hetet töltött a Weilburgi Tangazdaságnál.

Szolgálati ideje alatt több ízben megkapta az Erdőgazdaság Kiváló Dolgozója, egy ízben pedig a Szakmai Kiváló Műszaki Dolgozója kitüntetését. Az OEE-nek 1949. óta tagja. 1956-ban az Erdőgazdaság Munkástanácsának az elnöke volt.